A KUNCSAFTNAK MINDIG IGAZA VAN

Írta és rajzolta: **Frank Miller**
Fordította: **Smith** (2003)

Nem az estélyre jöttem. Ön miatt vagyok itt. Már követem egy pár napja. Mindene megvan, amire egy férfi vágyhat.
Nem az arcára, az alakjára, vagy a hangjára gondolok, hanem arra, amit a szemében látok.
És mit lát a szemében?
Nyugalmat. Fagyos nyugalmat. Már nem akar semmi elől menekülni. Kész szembenézni azzal, ami üldözi.
De nem akarja megtenni egyedül.
Nem. Nem akarom egyedül.

Átcikázott köztünk valami a szélben.
Lágy volt és keserű, szinte anyagtalan. A parfümje illata tele volt édes ígéretekkel. Könnyeket csalt a szemembe.
Azt súgtam neki, hogy minden rendben lesz, hogy megvédem attól, amitől fél, hogy elviszem őt, messze innen.
Azt súgtam neki, hogy szeretem.
A hangtompító suttogássá változtatta a lövést.
Magamhoz szorítottam, míg meg nem halt.
Sosem tudtam meg, mi elől menekült valójában.
A csekkjét másnap reggel váltottam ki.
VÉGE